

Wprowadzenie w 2 Kor 3,1-8

LECTIO DIVINA NA CAŁY TYDZIEŃ

- Każdego dnia o stałej porze przeprowadź Lectio Divina:

C- czytanie; G- gromadzenie; R- rozważanie; K- konfrontacja; M- modlitwa; K-placja- kontemplacja

Piątek

C ¹ Czyż ponownie zaczniemy samych siebie zalecać?¹ Albo czy potrzebujemy, jak niektórzy, listów polecających do was lub od was?

G w.1 Dz 18,26

R w.1 Rozważ, że Paweł nie musiał sam siebie polecać, ani nie potrzebował listu polecającego.

K w.1 Czy sam siebie polecasz w służbie ewangelizacji?

M w.1 Czy zaczniemy samych siebie zalecać? (tym aktem strzelistym, módl się do następnej Lectio Divina)

K-placja w.1 Kontemplujmy Jezusa, który ustanowił Pawła apostołem. (w kontemplacji powtarzaj: list polecający)

Sobota

C ? ² Wy jesteście naszym listem, pisany w sercach naszych², listem, który znają i czytają wszyscy ludzie.

G w.2 1 Kor 9,1n

R w.2 Rozważ, że koryntianie są listem napisanym przez św. Pawła.

K w.2 Czy są ci, którzy są twoim listem czytany przez innych? Kto jest twoim listem?

M w.2 Wy jesteście naszym listem (tym aktem strzelistym, módl się do

następnej Lectio Divina)

K-placja w.2 Kontemplujmy Chrystusa, który posłużył się Pawłem (w kontemplacji powtarzaj: pisany w sercach naszych)

Niedziela

C ³ Powszechnie o was wiadomo, żeście listem Chrystusowym dzięki naszemu posługiwaniu, listem napisanym nie atramentem, lecz Duchem Boga żywego; nie na kamiennych tablicach, lecz na żywych tablicach serc³.

G w.3 Wj 24,12

Wj 34,1

Ez 11,19

Ez 36,26

Jr 31,33

R w.3 Rozważ powszechne przekonanie, że koryntianie są listem Chrystusowym dzięki posługiwaniu Pawła.

K w.3 Czy wśród znajomych, rodziny istnieje przekonanie, że są ci którzy są listem Chrystusa dzięki twojej posłudze?

M w.3 Powszechnie wiadomo (tym aktem strzelistym, módl się do następnej Lectio Divina)

K-placja w 3 Kontemplujmy Chrystusa, który dzięki posłudze Pawła stał się w koryntianach listem (w kontemplacji powtarzaj: list Chrystusa)

Poniedziałek

C ⁴ A dzięki Chrystusowi taką ufność w Bogu pokładamy.

G w.4 J 3,27

R w.4 Rozważ ufność Pawła jaką ma w Bogu.

K w.4 Czy tak jak Paweł ufność masz w Bogu.

M w.4 Pokładam ufność w Bogu.(tym aktem strzelistym, módl się do

następnej Lectio Divina)

K-placja w.4 Kontemplujmy Chrystusa który daje Pawłowi ufność w Bogu (w kontemplacji powtarzaj: ufność w Bogu)

Wtorek

C ⁵ Nie żebyśmy uważali, że jesteśmy w stanie pomyśleć coś sami z siebie, lecz [wiemy, że] ta możliwość nasza jest z Boga⁴

G w.5 Flp 2,13

R w.5 Rozważ jaką świadomość ma Paweł co do swoich możliwości.

K w.5 Czy przyjmujesz, że to co możesz jest od Boga?

M w.5 Możliwość nasza jest z Boga (tym aktem strzelistym, módl się do następnej Lectio Divina)

K-placja w.5 Kontemplujmy Boga, który uzdolnił Pawła (w kontemplacji powtarzaj: możliwość z Boga)

Środa

C ⁶ On też sprawił, żeśmy mogli stać się sługami Nowego Przymierza, przymierza nie litery, lecz Ducha; litera bowiem zabija, Duch zaś ożywia⁵.

G w.6 Ef 3,9

Jr 31,31

1 Kor 11,25

Rz 2,29

Rz 7,6

R w.6 Rozważ, że Bóg uczynił Pawła sługą Nowego Przymierza.

K w.6 Czy Bóg ciebie ustanowił sługą Nowego Przymierza?

M w.6 Mogliśmy stać się sługami Nowego Przymierza (tym aktem strzelistym, módl się do następnej Lectio Divina)

K-placja w.6 Kontemplujmy Boga, który sprawił, że Paweł stał się sługą Nowego Przymierza (w kontemplacji powtarzaj:

sługa Nowego Przymierza)

Czwartek

C ⁷ Lecz jeśli posługiwanie śmierci⁶, utrwalone literami w kamieniu⁶, dokonywało się w chwale, tak iż synowie Izraela nie mogli spoglądać na oblicze Mojżesza z powodu jasności jego oblicza, która miała przeminąć⁶, ⁸ to o ileż bardziej pełne chwały będzie posługiwanie Ducha!

G w. 7 Wj 34,29

R w.7-8 Rozważ, że przekazanie Starego Przymierza dokonało się w chwale, to o ileż bardziej pełne chwały jest posługiwanie Ducha.

K w.7-8 Czy dostrzegasz posługiwanie Ducha?

M w.7-8 Pełne chwały jest posługiwanie Ducha (tym aktem strzelistym, módl się do następnej Lectio Divina)

K-placja w.7-8 Kontemplujmy chwałę jaką daje Duch (w kontemplacji powtarzaj: posługiwanie Ducha)

SOTKANIE CZWARTKOWE

Prowadzący: wezwijmy Ducha św.: „Przybądź Duchu Święty...”

Weźmy do ręki Pismo św.

- Słuchając śledzimy czytany tekst, aby usłyszeć, co chce nam Jezus dzisiaj powiedzieć.

¹ Czyż ponownie zaczniemy samych siebie zalecać?¹ Albo czy potrzebujemy, jak niektórzy, listów polecających do was lub od was? ² Wy jesteście naszym listem, pisany w sercach naszych², listem, który znają i czytają wszyscy ludzie. ³ Powszechnie o was wiadomo, żeście listem Chrystusowym dzięki naszemu posługiwaniu, listem napisanym nie

atramentem, lecz Duchem Boga żywego; nie na kamiennych tablicach, lecz na żywych tablicach serc³. ⁴A dzięki Chrystusowi taką ufność w Bogu pokładamy. ⁵Nie żebyśmy uważali, że jesteśmy w stanie pomyśleć coś sami z siebie, lecz [wiemy, że] ta możliwość nasza jest z Boga⁴. ⁶On też sprawił, żeśmy mogli stać się sługami Nowego Przymierza, przymierza nie litery, lecz Ducha; litera bowiem zabija, Duch zaś ożywia⁵. ⁷Lecz jeśli posługiwanie śmierci⁶, utrwalone literami w kamieniu⁶, dokonywało się w chwale, tak iż synowie Izraela nie mogli spoglądać na oblicze Mojżesza z powodu jasności jego oblicza, która miała przeminąć⁶, ⁸to o ileż bardziej pełne chwały będzie posługiwanie Ducha!

Prowadzący:

Odszukajmy Słowo, zdanie, werset, przez który Jezus do nas dzisiaj przemówił (Uczestnicy „dostają” dłuższy czas na odszukanie „Słowa” lub wersetu).

Prowadzący:

Podzielmy się tym co wyczytaliśmy w naszym Komentarzu do tego fragmentu (zwyczajem uczestnicy prezentują rozumienie tekstu).

W kościele apostoelskim pojawiali się ludzie mający listy polecające. Tak było i w Koryncie. Nie wiadomo od kogo te listy pochodziły i jaką miały treść. Przeciwnicy Pawła na tej podstawie domagali się widocznie od Pawła listu polecającego. Paweł z nimi nie polemizuje, ani nie podważa wiarygodności ich listów polecających. Pierwsze zdanie sugerowałoby, że św. Paweł sam siebie poleca. W formie

pytania przekonuje, że nie potrzebuje listów polecających. Jego listem polecającym stali się sami koryntianie. Ten list można przeczytać i znają go ludzie. Autorem pisma jest sam Chrystus. To Chrystus posłużył się Pawłem, aby wiernym objawił „dowód Ducha i mocy” (por. 1 Kor 2,4). W wiernych działa „Duch Boży”. Skoro wierni stanowią list Chrystusa, nie może być on napisany atramentem, ale jest żywy na tablicach serc. Sięgnięcie do Księgi Wyjścia pomaga nam zrozumieć do czego Paweł nawiązywał. Jeszcze głębsze zrozumienie daje nam sięgnięcie do Ezechiela, który mówi o „sercu z mięsa” a nie z kamienia. Duch Boży pisze list w żywych sercach wiernych.

Paweł posiada ufność pochodzącą od Boga przez Chrystusa. Podkreśla, że to nie wynika z jego przemyślności, jego zdolności. Człowiek nie jest w stanie się przygotować do posługi apostoła. Tego doświadczył Paweł. Jego przygotował Bóg. To Bóg uczynił go sługą Nowego Przymierza. Stare Przymierze było przymierzem „litery”. Nowe Przymierze jest przymierzem „ducha”. Stwierdzenie „litera zabija, duch zaś ożywia” znamy z Lectio Divina Listu do Rzymian (Rz 2,29; 7,6). Prawo wyryte na kamiennych tablicach prowadzi do śmierci. Zostało przekazane Mojżeszowi w chwale (Wj 34,29-35). Dla lepszego zrozumienia tego obrazu zachęcam do przeczytania tego fragmentu. Znakiem zewnętrznym świecące oblicze Mojżesza. To napawało Izraelitów lękiem, ale było czymś przemijającym. Służba ducha okaże się w chwale.

Zadanie:

- ◆ W środę wieczorem przeczytaj komentarz do 2 Kor 3,9-18. Zrób sobie notatki.